אור ה' — הדרוש הה'

הדרוש הה' אם יש לקמיעות והלחשים מבוא בפעולות האדם: הנה אם היה מחכמי אומתינו והרחיקו מאד שיחיה להם מבוא כלל אבל החזיקו המאמין בהם לאיש שוגה ופתי אמנם אנחנו לא נכזיב החוש ומה שנתפרסם לרז"ל במקומות רבים מהתלמוד אלא שצריך שנשתדל בהתר הספק הזה דחזק והוא המראה פנים לצד השולל והוא איך יגיע הפועל המכוון מהפועל בקמיעות או בלחשים אשר הוא פועל חוץ מהמנהג הטבעי. וזה שכבר התבאר במה שאחר הטבע שכל דבר שיוציא זולתו מהכח אל הפועל הנה ימציא לו בפעל מה שנמצא למתפעל בכח ולפי שהוא מבואר שאין בקמיעית והלחשים דבר בפועל ממה שיכוין בהם. הנה אם כן אין הקמיעות והלחשים הפועלים לזה הפועל ומזה הצד בעצמו. יתבאר שאין הגשמים השמימיים הפועלים וזה שאין יחס בינם ובין הקמיעות והלחשים. וכבר יראה שהשם יתברך ויתעלה שמו לעד אינו הפועל. וזה מפנים מהם שלמה שהמבואר מהפעולת האלה שהם מיוחסות לרצון הפועל יתחייב אם כן שיהיה השם יתברך וישתבח שמו לעד נמשך גם כן והוא מגונה' מאד ומהם כי לפי שהפעולות המכונות ההם מהם לטובה ומהם לרעה יתחייב שיהיה השם יתברך מסכים אל הרע ההוא חלילה ומהם שאם היה השם יתברך פועל והוא מבואר באלו שהם מפועל הבחירה והרצון לאדם יתחייב אם שתהיה לו יתברך חדוש רצון והוא נמנע בחקו ואם שיהיה כן מרצונו הקדום בעת ההיא ויבטל טבע האפשר למה שיהיה רצון האדם בו מחוייב ומוכרח בלתי רוצה התבאר א"כ שאין הש"י הפועל והוא מבואר שאין אדם הוא הפועל וזה שהוא מן המבואר בו שלא יפעל דבר חוץ מהמנהגת הטבעי במה שהוא אדם וכאשר יפעלהו יחוייב שיפעלהו באמצעות הקמיעות והלחשים ולזה איזה התיחסות ביניהם ובין הפועל המניע מהם מי יתן ואדע ואמנם הספק הזה ואם הוא חזק אין התרו ממה שיקשה וזה שכבר יראה שהפועל הקרוב לפעל הזה המגיע מהקמיעות והלחשים איננו אחד בכלם אבל הוא מתחלף בהם. מהם שהפועל הקרוב הוא הגרמים השמימיים ומהם שהפועל הקרוב הוא הש"י ואמנם ישתתפו שהקמיעות והלחשים להם במדרגת הכלי וזה שמהם יש בהם קשר ותנאי שיהיה הפועל להם חכם וירא חטא ושיעשה פעולותיו באופן מהקדושה והטהרה והמחשבה הנכונה אשר זה וכיוצא בו מין ממיני התפלה והעבודה אשר כבר התבאר שיועילו לו ולזולתו ואמנם המעשים ההם הקויים ועמודים אשר בהם ישענו המחשבות ולזה היו הקמיעות והלחשים במין הזה במדרגת הכלי למה שיקבע האמונה והמחשבה בלבות בעליהן אשר באמצעותם יפעלו. ומהם שאין בהם תנאי וקשר שיהיה הפועל ירא חטא ושאר התנאים והמין הזה איננו רחוק שיהיו הפועלים הגרמים השמימיים ושיהיה המעשים במדרגת הכלי. וזה אמנם לקשר והתייחסות אשר בין הגרמים השמימיים והנמצאות השפלות. וזה שאנחנו ואם היה שנסבל זה התייחסות והדמיון הנה אין המלט מההתייחסות מה ביניהם. ואם היה שהפלוסוף דמה שאינם בעלי אכיות. ולפי שההתייחסות הוא אם עצמותי ואם מקרי והוא מבואר לחלוף עצמותם ולרחקם קצת מקצת שאיננו עצמותי הנה יהיה

כהכרח מקרי וההתייחסות הזה המקרי הוא בהכרח דומה לאלו האיכיות אשר לנמצאות השפלות. ואולם איך יתבאר זה הנה ממה שאומר מה שאנחנו נראה שהשמש יחמם האויר והירח יקרר אותו ואם היה שהתבאר בככבים שאינם בעלי איכיות הללו והוא מבואר בכל דבר שיוציא זולתי מן הכח אל הפעל בדבר מה שהוא נמצא לו בפעל מה שנמצא למתפעל בכח לא אשער איך יתיחם החום והקור השמש והירח אלא א"כ נאמר שניצוץ השמש מתיחס לטבע החום וניצוץ הירח מתיחס לטבע הקור ואולי שיהיה לשינוי טבעיהם רושם בזה ואיך שהיה אחר שהניצוצים מתיחסים להם יחוייב בהכרח היותם תחת סוג א' מהאיכיות וזה כי הוא מבואר בדברים שאינם תחת סוג אחד שהם בלתי מתיחסים כי אין יחס בין המתוק והלבן כל שכן בין המתוק והשטח ולזה הוא מבואר שאנחנו ואם נסכל האיכות או האיכיות שיתוארו בהם הגרמים השמימיים הם מתיחסים עם אלו האיכיות אשר בנמצאות השפלות עכ"פ ואיך לא והנה ענייני הטלסמאות והלוחות המספרות התאמת עניינם בהשגות רב ואם לא היה החתיחסות והדמיון אשר בין הגרמים השמימיים והנמצאות השפלות לא היה ענין להם ולמה ונרחיק אם כן ענייני הקמיעות והלחשים אלא שלהתיחסם בגרמים השמימיים וביניהם יגיע באמצעותם השפע מהם והנה הם במדרגת הכלי לפעולות ההם והוא קרוב שיעזור לזה עזר גדול ציור הפועל והוא אמרם בכיוצא בזה אתמחי גברא ואתמחי קמיעא וכבר התבאר התיחסות והדמיון ממה שנראה מתנועות איסורות בסבוב וזה שהדבר מוסכם עליו היות יסוד האש יניעהו השמש והנה ש"א שיגיעהו על צד הדחיה והחיתוך לג' סבות הא' לרחוק זה מזה והב' מהשמש לא יתואר במקשיות ורכות הג' להיות השמש קבוע בגלגלו בלתי ממיר מקומו אין המלט אם כן להיות ניצוצו מחמם האש ומניעו אין המלט אם כן מיחס והדמיון: